

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

červen — srpen 2022

Číslo 24

Uvnitř najdete: *Z farnosti, pro děti, z biskupství...*

Úvodní slovo

Sestry a bratři, milí farníci, blíží se čas našich dovolených a pro mnohé očekávané volno. Zřejmě i já pocítím změnu a budu mít více prostoru na odpočinek a na věci, které kvůli nedostatku času byly odloženy. Změna se projeví i v tom, že nebudu mít vyučování náboženství ve škole, nebudou se konat pravidelná děkanátní setkání kněží, ani setkání farních společenství na faře. Také z hlediska konání bohoslužeb to bude výrazně volnější. Kromě slavnosti Nanebevzetí Panny Marie a pouti v Želešicích se nic zvláštního ve farnosti nebude dít. Zůstanou ale pravidelné mše svaté, na které vás srdečně zvu.

Během prázdnin plánuji dva a půl týdne osobní dovolené. Na tento čas mám už zjednaný zástup na nedělní mše svaté. Během týdne se budou konat bohoslužby slova. Hledání zástupů na mše svaté o prázdninách je velmi náročné. Všichni si totiž chtějí v letních měsících vzít alespoň část dovolené a každý z farářů má na starosti několik kostelů. Děkuji Bohu za naše drahé akolyty, kteří jsou vždy ochotni posloužit farnosti alespoň bohoslužbou slova se svatým přijímáním.

Už se těším na některé prázdninové akce, zejména na tradiční výlet s mládeží do Tater a na Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové. Rád se také podívám na letní tábor našich dětí v Bedřichově. Nabízejí se i příležitosti dalších zajímavých setkání, jako např. mezinárodní setkání

---

hnutí Modlitby matek v Tatrách na Slovensku a setkání „Kána“ na Velehradě, tj. týdenní setkání organizované Komunitou Chemin Neuf pro manželské páry, kterého se chtějí zúčastnit i někteří manželé z naší farnosti.

Čas prázdnin byl měl také sloužit odpočinku a načerpání sil pro práci v novém školním roce, který do jisté míry určuje chod většiny farností. Doufám, že se mi podaří vše naplánovat tak, aby v mém harmonogramu povinností nechyběly ani dny skutečného odpočinku.

„Gratia supponit naturam“ – milost předpokládá přirozenost nebo milost staví na přirozenosti. Pokud se tedy nebudeme snažit o pravidelné obnovování našeho ducha i těla, hrozí nám vyhoření, znechucení životem, fyzická a psychická nemoc. Neustálá produktivita není možná. Troufám si říci, že odpočinek od práce není méně důležitý než práce samotná. Člověk může být tvořivý jen tehdy, když se naučí vhodným způsobem odpočívat. Protože nicnedělání není totéž, co odpočívání. Přílišná únava se také vždycky podepíše na našich vztazích, zejména s nejbližšími.

Prázdniny či dovolená mohou být také dobrou příležitostí setkat se sám se sebou a s Bohem. Zastavení se, delší modlitba či přečtení dobré knihy nám mohou pomoci podívat na náš život z nové perspektivy. Když žijeme pořád ve spěchu a stresu, může se stát, že zapomeneme na věci, které jsou pro náš život nejdůležitější: na to, kým jsme, k čemu nás Pán Bůh povolal, kam směřujeme a co je smyslem a cílem našeho života.

Děkuji vám, milí farníci, za vaše modlitby a veškerou přízeň, kterou od vás neustále zakouším a vše dobré, co děláte pro naše farní společenství. Cením si toho, že máme ve farnosti tolik skvělých sester a bratří. Děkuji za vás Bohu! Těm, co budou mít možnost vzít si dovolenou a trochu „vypnout“, přeji hezký odpočinek a všem vám ze srdce žehnám!

(o. Mariusz Sierpniak)

Co se dělo, děje a bude dít:

➤ Farní tábor Bedřichov

Od 30.7. do 6.8.2022 se koná farní tábor pro děti. Info u Elišky Jeřábkové, mobil: 774 532 553.

➤ Výlet Tatry

Tradiční výlet mládeže s otcem Mariuszem se bude konat od 25. do 29.7.2022

➤ Ukrajínští uprchlíci v Želešicích

Milí spolufarníci, ráda bych vám tlumočila poděkování naší „farské“ ukrajinské rodiny Kashliukových za vlídné přijetí, velkorysou pomoc a péči. Jejich příběh je podobný jako příběhy jiných utečenců před válkou na Ukrajině.

Tatínek Vitalij jezdí po Evropě s kamionem pro polskou firmu, maminka Marija se doma stará o tři děti, nejmladšímu jsou v únoru dva měsíce. Dcerky chodí do školy, soutěží ve společenských tancích. S příchodem ruských vojsk je dosavadnímu životu konec. Po prvním bombardování nedalekého letiště v Ivano-Frankivsku utíká Marija s dětmi s pomocí jejich babičky do Polska a odtud je Vitalij odváží k příbuzným do Želešic.

A tady se jejich životní příběh prolíná s tím naším.

Už na začátku ruské invaze 24.2. a po prvních zprávách o lidech prchajících do bezpečí jsme se v naší farnosti dohodli s Otcem Mariuszem, že želešická fara je místem, které by mohlo poskytnout nějaké rodině útočiště. Ve velmi krátké době byla budova vyklizena a opraveno, nastěhováno a zprovozněno všechno potřebné. Boží požehnání bylo znát! Díky velkorysosti želešických, moravských a nebovidských farníků byla pořízena lednice, pračka, sporák, postele, internet a vybavení, bez kterého by bylo fungování mladé rodiny velmi obtížné. Je až s podivem, co všechno se stihlo za 10 dnů. V neděli 6.3. jsme jim předali klíče a mohli se se svým skromným majetkem nastěhovat.

Naše soužití probíhalo velmi pokojně. Dál jsme využívali farní kapli k modlitbám a sál ke zkouškám sboru. Naše mladší děti si chodily hrát se Sofií a Jelizou. Marija na naše dotazy, jestli něco nepotřebují, odpovídala, že mají všechno a že je velmi vděčná. Jediné, co je trápí, je stesk po domově a rodině. Ten byl asi velký, protože se včera 6. 6. přišli rozloučit a dnes odjeli zpět do Ivano-Frankivsku. Mám vyřídit velké díky všem, kteří se podíleli na tom, že jim tu bylo moc dobře.

Přejeme jim tedy nejen šťastnou cestu domů, ale i pokojné dny v jejich zemi.

(Pavla Machová)

➤ **Synodální setkání brněnské diecéze 7. května 2022**

Na podzim loňského roku zahájil papež František tříletý synodální proces. V jeho diecézní fázi bylo klíčovým prvkem zapojení laiků do rozpravy nad předloženými tématy. Vzniklé pracovní skupinky odevzdaly do 3. března své výstupy k dalšímu zpracování na diecézní úrovni. Závěrečná diecézní zpráva, tzv. syntéza vzniklá sloučením jednotlivých výstupů, byla prezentována na setkání farních koordinátorů a vedoucích pracovních skupinek, které proběhlo v sobotu 7. května 2022 v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla. Setkání bylo zahájeno pontifikální mší svatou, kterou sloužili oba brněnští biskupové, a poté následovalo představení syntézy připravené k odeslání Národnímu synodálnímu týmu České biskupské konference.

Celkem bylo z brněnské diecéze shromážděno 557 dotazníků z 260 farností. Tomu také odpovídal vysoký počet účastníků tohoto setkání, kde všichni s napětím očekávali, jestli výsledná syntéza bude odrážet i právě to jejich téma a názory. Syntézu prezentovali samotní zpracovatelé formulářů, odborníci na kvalitativní a kvantitativní analýzu: Klára Maliňáková, Magdalena Volková a František Černín. Jejich doslova mravenčí práci potvrzuje řada statistických údajů a analýz, ze kterých pak vykryštovalo celkem 13 témat, která byla ve zprávě seřazená podle četnosti výskytů. Třemi nejčastěji zmiňovanými tématy jsou: 1. Společenství a vztahy, 2. Pouhá účast na bohoslužbě nestačí, 3. Touha po hlubším prožívání spirituality. Další témata pak například řeší vztahy církevních institucí a funkcí s okolním světem, odpovědnosti, reformy apod.

Na závěr setkání byla možnost pokládat dotazy, na které odpovídali, jak samotní zpracovatelé, tak i biskupové. Za všechny lze zmínit, například, jestli při opakovaném zahušťování informací (slučování informací pro přechod na vyšší organizační celky - farnost -> diecéze -> Česká biskupská

---

konference -> kontinentální fáze) nedojde ke přílišnému zjednodušení, popř. úplnému vymizení důležitých detailů z farních úrovní, nebo jestli nebudou některé kritické postoje při přechodu na vyšší úroveň úmyslně vynechány.

Ode všech zúčastněných byl patrný upřímný zájem o uplatňování získaných poznatků na domácí půdě za účelem budování církve jako živého společenství věřících i jako důvěryhodného partnera pro okolní svět. Presentaci o průběhu zpracování a vyhodnocování farních výstupů lze nalézt zde:

<https://www.synoda.cz/clanky/dalsi-media/synodalni-setkani-brnenske-dieceze-vysledky-farni-faze/>

Závěrečná syntéza brněnské diecéze je k přečtení zde:

<https://www.synoda.cz/clanky/dalsi-media/zaverecna-synteza-brnenske-dieceze/>

(Josef Rýpar)

➤ **Pouť mužů do Kostelního Vydří ze tří pohledů**

V červnu, stejně jako každý rok, vyrazili Moravanští, Nebovidští, Želešičtí, Ořechovští a další muži na pouť. Letos jsme putovali z Nebovid do Kostelního Vydří k Panně Marii Karmelské. Tentokrát se pouť rozhodlo podstoupit téměř 30 mužů. Z takového množství jsem měl ze začátku skoro až obavy, ale i v takovém počtu se nám podařilo během těch několika dní, vytvořit krásné společenství, kde, věřím, se nikdo necítil odstrčený. Oproti minulému ročníku se nám, z mého pohledu, podařilo dát silnější důraz na duchovní rozměr poutě. Tentokrát jsme disponovali dvěma kněžími, otcem Mariuszem z Moravan a otcem Janem z Ořechova. Každý den jsme, kromě náležité porce kilometrů, mohli společně prožít mši svatou, pomodlit se modlitbu růžence a Otec Mariusz měl pro nás také vždy připravené slovo na den. To bych rád vypíchnul. Každý den byl zaměřen na nějaké téma, ke kterému jsme se během dne vraceli a nad kterým jsme mohli každý den rozjímat během 30-ti až 50-ti minutového silencia, kdy jsme v tichosti putovali a měli příležitost v klidu strávit čas s Bohem. Z poutě si odnáším mnoho krásných zážitků, ať už jsou to

---

rozhovory s ostatními muži, různá svědectví nebo skutky ochoty, obětavosti a lásky, kterých jsem byl svědkem každý den poutě. Nakonec bych chtěl poděkovat Jirkovi Šímovi, že ochotně zorganizoval celou pouť včetně naplánování trasy a zajištění ubytování. A hlavně našemu Pánovi, že nás na tuto pouť pozval, byl na ní s námi a žehnal nám. AMEN.

(Jindra Jedlička, Ořechov)

Na mé první mužské pěší pouti mě nejvíc zaujala otevřenost v tomto společenství. Duch Svatý spojil na cestě za Pannou Marií Karmelskou široké spektrum různých zaměření a profesí, které se navzájem obohacují o své zkušenosti i znalosti. Vedle toho si velmi vážím neskutečné ochoty celého chlapeckého týmu pomoci těm, kterým už třeba nestačily síly, nebo neměli vlastní zásoby na posilnění,... V této skupině jsem si nikdy nepřipadal sám - ať už to byla neustálá Boží přítomnost, nebo i duch bratrství mezi jednotlivými členy. V takovém společenství člověk hned zapomene na tu velkou vzdálenost, která mu zbývá ujít. I ta vzdálenost ale může být někdy přínosem, mně osobně třeba pomohla zlepšit soustředění a trpělivost. Pouť do Kostelního Vydří pro mě znamenala posunutí vlastních osobních hranic, kdy jsem si mnohdy sáhl na dno. I přesto jsem ale vděčný Bohu za tuto příležitost i nové, obohacující zážitky.

(Mikuláš Přikryl, Brno)

Letošní pouť mužů se uskutečnila od středy 1.6 do soboty 4.6. Výchozím bodem se stal starobylý kostel sv.Kříže v Nebovidech, dříve zasvěcený sv.Kateřině. Po mši svaté vyrážíme na cestu krásným údolím Bobravy, kolem Radostic, přes les na Hlíně, kde lesní cestu nahradila polní cesta a místy asfaltová silnice. Rozjímáme Boží slovo připravené otcem Mariuszem a modlíme se růženec. Slunce pálí a v podvečer jsme konečně cíli dnešního putování. Vítá nás původně hornické město Oslavany se zachovaným a rozlehlým prvním cisterciáckým klášterem na Moravě. V jeho areálu jsme se mohli posilnit a noc jsme strávili v Katolickém domě, který nám místní farnost na nocleh vlídně poskytla.

Druhý den začínáme v kostele sv.Mikuláše bohoslužbou a vyrážíme za pěkného počasí na další - tentokrát 30 km dlouhý úsek našeho poutního

---

putování. Rozjímáme Boží slovo na dnešní den, cesta je krásná – vede proti proudu řeky Oslavy, ale zanedlouho opuštíme údolí a stoupáme lesem a asfaltovou lesní cestou a polem přes Mohelno a za Kramolínem, kde přecházíme přehradní hráz Dalešické přehrady. Večeříme ve zrekonstruovaném Pivovaru Dalešice, který většina z nás zná z Hrabalových Postřižin. Dostalo se nám zde vlídného přijetí a bleskové obsluhy, která hravě zvládla rychle obsloužit celou naši skupinu. V síle pokrmu jsme pak po několika kilometrech dorazili do Valče s krásně zrekonstruovaným zámkem a zde na místní faře jsme strávili další noc.

Třetí den bývá krizový a to se také dnes - v pátek beze zbytku potvrdilo. Vyrážíme opět kolem 9 hod po mši svaté v kostele Nejsvětější Trojice. Se začínajícími puchýři na nohách jdeme většinu dne po asfaltové silnici přes Dolní Vilémovice – rodiště Jana Kubiše, Klučov, Čáslavice do Želetavy, kde je možnost nakoupit jídlo na další den a po několika kilometrech končíme v penzionu Panský mlýn. Večeře byla skvostná, byla po 37km odměnou za útrapy dnešního dne a sklidila velký potlesk a poděkování majitelům penzionu.

Poslední den – tentokrát jen po ranní společné modlitbě, vyrážíme na poslední část naší cesty. Ze začátku po silnici tzv. Březinovou cestou přes Krasonice a konečně lesem s rozsáhlými mýtinami po kůrovcové těžbě až do Bílkova. Řešíme nedostatek pitné vody, schyluje se k dešti a aby to bylo napínavější - když míjíme Dačice, začíná drobně pršet. Naštěstí do cíle zbývají cca 2 kilometry, které jsme rychle urazili a když vstupujeme do areálu kláštera v Kostelním Vydří, vítají nás zvony ohlašující mši svatou. Krásnější závěr našeho putování si snad ani nedokážeme představit!

(Miloš Korger, Želešice)

➤ **Pouť rodin do Křižanova**

O víkendu od **20.-22.5.** proběhlo již tradiční setkání rodin v Osové Bítýšce se sobotní poutí do Křižanova.

V pátek večer se nás na faře sešlo asi 5 rodin a část „starší“ ☺ mládeže. V sobotu ráno se fara a její okolí zaplnilo dalšími poutníky a po společné modlitbě a fotce (viz níže) jsme společně vyrazili asi 12 km do Křižanova na mši a oběd. Mše byla ve 13:00 sloužena otcem Mariuszem a po ní následoval oběd v restauraci na náměstí. Letos většina z nás měla řízek s bramborami. Myslím, že jsme si všichni snad pochutnali. Poté zmrzka/kafe. Po obědě někteří jeli už domů, někteří šli na vlak a jeli zpět vlakem a někteří šli pěšky i zpět. Navečer jsme udělali společný táborák a zase společně poseděli. Stavil se za námi i otec Jiří Jeniš - Juris, což bylo

---

moc příjemné. V neděli byla mše v Bitýšce už v 8:00, což bylo náročnější, ale zvládli jsme, pak úklid, ping-pong/kalčo a obídek.

Celý víkend, hlavně sobotní pouť, byla moc příjemným a takovým poklidným setkáním. Doufám, že píše za všechny, že se pouť povedla, vše klaplo, včetně počasí, a že je potřeba se takto společně potkávat, modlit a putovat společně našimi životy...

Na pouť rodin navázala pouť mužů a taky se plánuje pouť žen na podzim 😊 (aspoň jednodenní).

Moc díky všem za krásné společenství...

(Kaňovští)

➤ **Noc kostelů Želešice 10.6.2022**

Uplynuly dlouhé čtyři roky od poslední Noci kostelů u nás v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie. A tak jsme si ve farnosti řekli, že je

---

nejvyšší čas zase náš kostel otevřít víc a pozvat své sousedy a známé, aby přišli prožít jeden společný podvečer v tomto prostoru.

Plány jsme měli veliké. Počet organizujících oproti tomu celkem malý. Ale nakonec se vše vydařilo, a co jsme si naplánovali, to také proběhlo, podle ohlasů návštěvníků k velké spokojenosti všech.

Večer zahájil koncert malých umělců. Máme mezi sebou hodně muzikálních dětí. Jen nám ty, které hrály před 4 lety, poněkud odrostly, takže i když se hudby nepustily, tak nemohly zahrát, protože jely posloužit na jiná místa. Naštěstí stále dorůstají ti mladší. Při tónech klavíru, kytary, flétny a klarinetu jsme se chvíli houpali na vlnách, tančili na středověkých hradech a zámcích, a dokonce navštívili i světoznámý cirkus.

V historickém tématu navázala Jitka Tichá s úžasnou přednáškou o vývoji staveb kostelů, mistrně propojenou i s historií našeho kostela. Dozvěděli jsme se, co to byly stavební hutě, kolik řemeslníků bylo do stavby zapojeno a jak je možné, že s tehdejšími technickými možnostmi vznikaly takové stavby jako třeba katedrály.

Pro děti pak byl přichystán stavební koutek, aby si zkusily samy nějaký ten kostelík postavit, ať už z dřevěné stavebnice nebo papírový model. Kdo chtěl, vyzkoušel, jak funguje páka, kladka a jiné jednoduché stroje.

Otevřená věž přilákala ty, kdo chtěli vidět Želešice z výšky, zvony zblízka a klenbu kostelní lodi shora. Nejniternější nahlédnutí do historie kostela nabídlo malé muzeum ve věži.

Díky pečlivé přípravě Pepy Rýpara se promítaly fotky z událostí za poslední 4 roky. I když bylo leccos omezeno covidem, i tak to byla slušná řádka akcí, na kterých jsme se potkávali a vydávali do světa.

Nechybělo ani výborné občerstvení z ruky místních pekařek a cukrářek a ochutnávka mešních vín.

S otcem Mariuszem jsme se v závěru večera vydali na poutavou pouť do Svaté Země. Celý večer pak zakončila adorace s texty k zamyšlení, písněmi a modlitbami. A takto – v tichu a klidu – skončil tento požehnaný večer.

Díky všem, kteří jej připravili, i těm, kteří vyšli na ten náš vysoký kopec a byli tam s námi.

(Zorka Rýparová)

V tomto čísle zpravodaje uzavíráme putování po českých a moravských diecézích:

Diecéze litoměřická

Sídelní biskup: Mons. Jan Baxant

Katedrála: sv. Štěpána

Patroni: sv. Zdislava, sv. Felix, sv. Viktorin, sv. Štěpán

Vznik:

Biskupství bylo založeno bulou papeže Alexandra VII. ze dne 3.7.1655.

Základní údaje

Rozloha:	9 393 km ²
Obyvatel:	1 167 000
Katolíků:	160 000
Vikariátů:	10
Farností:	384
Kněží:	72 (z toho řeholníků 33)
Kostelů a kaplí:	636

Mons. Jan Baxant

("Ať vidím", Mk 10,51)

Životopis

Narodil se 8.10.1948 v Karlových Varech. Pochází ze šesti sourozenců, bratr Pavel je rovněž kněz, sestra Marie vede Bohu zasvěcený život. Po maturitě na Střední průmyslové škole zeměměřičské v Praze byl přijat na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Praze se sídlem v Litoměřicích. Po ukončení studia přijal kněžské svěcení dne 23.6.1973 v Praze z rukou Mons. Františka Tomáška. Svou kněžskou službu začínal jako kaplan v Kolíně. Poté působil jako administrátor nejprve v Bystřici u Benešova a pak ve farnosti sv. Antonína v Praze – Holešovicích. V roce 1990 byl jmenován vicerektorem a posléze v roce 1993 rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Praze. Od roku 1997 pokračoval v kněžské službě jako farář nejdříve v Kolíně a pak ve farnosti Matky Boží před Týnem v Praze. Od 1.1.2003 působil jako generální vikář českobudějovické diecéze. Biskupem litoměřickým byl jmenován 4.10.2008 a svěcení z rukou kardinála Miloslava Vlka přijal dne 22.11.2008. V ČBK je členem ekonomicko-právní komise, předsedou ekonomické rady a předsedou komise pro sdělovací prostředky a Katolický týdeník.

Diecéze plzeňská

Sídelní biskup: Mons. ThLic. Tomáš Holub, Th.D.

Emeritní biskup: Mons. František Radkovský

Katedrála: sv. Bartoloměje

Patron: bl. Hroznata

Vznik:

Biskupství bylo založeno bulou papeže Jana Pavla II. ze dne 31.5.1993.

Základní údaje:

Rozloha:	9 661 km ²
Obyvatel:	837 500
Katolíků:	117 500
Vikariátů:	10
Kněží:	80 (z toho řeholníků 27)
Kostelů a kaplí:	922

Mons. ThLic. Tomáš Holub, Th.D.

(„Kdo miluje, poznává Boha“)

Životopis

Mons. Tomáš Holub, se narodil 16. srpna 1967 v Jaroměři. Pochází z farnosti v Červeném Kostelci (z královéhradecké diecéze). Kněžské svěcení přijal 28. srpna 1993 v Hradci Králové z rukou arcibiskupa Karla Otčenáška. Jeho akademická příprava zahrnuje: studia filozofie a teologie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích; studium teologie na Katolické teologické fakultě v Salzburgu v Rakousku; magisterské studium teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze; další studia na Papežské lateránské univerzitě v Římě a hamburském Institut für Theologie und Frieden; doktorát z morální teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Vykonával tyto služby a zastával následující úřady:

kaplan ve farnosti v Kutné Hoře (královéhradecká diecéze) a spirituál na Církevním gymnáziu svaté Voršily tamtéž; první vojenský kaplan a později hlavní kaplan Armády České Republiky (1996–2006); moderátor kurie a generální vikář královéhradecké diecéze ; v letech 2011-2016 byl generálním sekretářem České biskupské konference; v letech 2011 - 2016 byl zvoleným děkanem Kolegiátní kapituly v Praze na Vyšehradě.

Od roku 2006 působí jako poradce ministra obrany pro duchovní službu. Svatý otec Jan Pavel II. jej 14. července 2003 jmenoval Kaplanem Jeho Svatosti.

Dne 12. února 2016 byl byl Svatým otcem Františkem jmenován biskupem plzeňské diecéze. Dne 30. dubna 2016 byl pražským arcibiskupem Dominikem Dukou vysvěcen na biskupa plzeňské diecéze. Spolusvětiteli se stali emeritní biskup plzeňský František Radkovský a biskup řezenský Rudolf Voderholzer. Úřadu se ujal jako druhý plzeňský biskup. Je předsedou Ekonomicko-právní komise ČBK, předsedou Komise pro katolickou výchovu ČBK a předsedou Rady pro ekumenismus a mezináboženský dialog.

Mons. František Radkovský

("Uvěřili jsme v lásku")

Životopis

Narodil se 3.10.1939 v Třešti na Jihlavsku. Po maturitě na Jedenáctileté střední škole v Telči začal v roce 1957 studovat na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po vojenské službě pracoval jako statistik v Pedagogickém ústavu ČSAV. V roce 1966 nastoupil do kněžského semináře a začal studovat na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Kněžské svěcení přijal v Praze 27. 6. 1970. Po vysvěcení působil dva roky jako kaplan v Mariánských Lázních a od roku 1972 byl duchovním správcem Římskokatolické farnosti Povýšení sv. Kříže ve Františkových Lázních.

Dne 17. 3. 1990 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován pomocným biskupem pražským. Biskupské svěcení přijal v Praze z rukou pražského arcibiskupa kardinála ThDr. Františka Tomáška 7. 4. 1990. Prvním biskupem diecéze plzeňské, nově zřízené papežem Janem Pavlem II., byl jmenován 31. 5. 1993 a 10. 7. 1993 se ujal jejího řízení. Papež František přijal jeho rezignaci na tento úřad 12. února 2016. Od založení Biskupské konference ČSFR byl jejím generálním sekretářem. Tuto funkci zastával i po rozdělení státu a vzniku České biskupské konference až do 7. 7. 1993. Od 1. května 2016 byl biskupem Mons. Tomášem Holubem jmenován prezidentem Diecézní charity Plzeň. Při České biskupské konferenci byl dlouho odpovědný za laiky a ekumenismus.

(Pavel Kořenek, zdroj: cirkev.cz)

Světec

Sv. Antonín z Padovy (1195-1231, svátek 13. června)

Tento „světec celého světa“, jak jej nazval papež Lev XIII., se narodil v roce 1195 v Portugalsku do šlechtické rodiny. Od dětství byl znám zbožným životem a již v 15 letech vstoupil k řeholním kanovníkům svatého Augustina v klášteře svatého Vincence v Lisabonu. Poté pobýval v klášteře v Coimbre, kde ve svých 25 letech přijal kněžské svěcení, po němž přestoupil k františkánům. Kněz Ferdinand přijal řeholní jméno Antonín a ve své misionářské touze se vypravil do Maroka. Pro nemoc se však musel záhy vrátit, avšak rozbouřené moře zaneslo jeho loď až na Sicílii a Antonín se tedy dostal do Itálie, kde mu bylo dáno apoštolsky působit.

Zprvu působil v Itálii ve skrytosti, ale brzy se projevil jako vynikající kazatel, proto jej jeho představený pověřil hlásáním evangelia chudým. Antonín tak evangelizoval severní Itálii a jižní Francii. Svá slova potvrzoval znameními a neobvyklými událostmi, takže jeho zvláštní dary oceňoval sám svatý František z Assisi. Například ve městě Rimini mluvil k rybám, které mu pozorně naslouchaly. Další ze zázraků se udál v době, kdy Antonín pobýval ve Francii a kázal kapitule bratří v Arles o hodnotě Svatého kříže: během jeho řeči se zjevil svatý František, který bratřím žehnal. Moudrost Antonínova udělala dojem na samotného papeže, který jej nazval „archou Zákona“.

V letech 1229-1230 se zdržoval převážně v Padově, ve které díky jeho kázání došlo ke skutečnému duchovnímu obrození města: tamní obyvatelé si k Antonínovi vybuodovali velice srdečný vztah a na jeho výslovné přání dokonce městská správa, jak stojí v městských análech, změnila předpisy o lichvě.

Antonín významně přispěl k všeobecnému rozšíření praxe svátostné zpovědi. Závěr života strávil Antonín v kontemplaci v malém klášteře Camposampiero v padovské provincii. Dokonce se skrýval v malé cele, kterou si nechal zřídit ve vzrostlém ořešáku, aby tam měl možnost plně se soustředit a žít ve spojení s Bohem.

Antonín zemřel v Padově v klášteře klarisek, kam se uchýlil v posledních týdnech života, za zpěvu chval. Poslední slova za jeho krátkého života zněla: „Vidím svého Pána“. Pochován byl v malém kostelíku Svaté Matky Boží, později byla zbudována honosná bazilika, do níž byly ostatky tohoto světce přesunuty.

Za svatého byl Antonín prohlášen pouhých jedenáct měsíců po své smrti. Papež Pius XII. jej roku 1946 jmenoval učitelem církve a udělil mu titul „učitel evangelia“. Svatý Antonín je patronem zamilovaných, manželství, žen a dětí, cestujících, pekařů a horníků. Bývá zobrazován s malým Ježíšem na ruce, často s Pannou Marií. Dalšími atributy jsou lilie, osel a ryby, hostie, krabička, oheň a kříž.

(Petr Koutný)

Z Biskupství

Milé sestry, milí bratři, milí spolubratři v duchovní službě, je to skoro rok, kdy jsem po dovršení pětasedmdesáti let a zaslání abdikace Svatému otci vyzval vás všechny k modlitbám za nového brněnského diecézního biskupa. Ve čtvrtek 26. května, v den slavnosti Nanebevstoupení Páně, jmenoval papež František 14. diecézním biskupem brněnské diecéze Mons. Pavla Konzubla, dosavadního pomocného biskupa a generálního vikáře.

Při této příležitosti bych vám všem chtěl poděkovat za třicet dva let, která jsem s vámi a pro vás mohl ve službě brněnského diecézního biskupa prožít.

Celý život jsem prosil Pána, abych se stal jeho darem pro druhé. A stále jsem cítil, jak On obdarovával mne. Vždy jsem byl šťastný, že mne povolal do své služby, a prosil jsem ho, aby takovou radost poznalo co nejvíc lidí. Znovu a znovu jsem žasl, jak v jeho blízkosti ztrácely všechny kříže služby

---

svou hrozivost a tíhu. Dokonce i tehdy, kdy mne Bůh obdarovával i tím, co mně bral.

Jako váš biskup jsem se snažil – při zachování co největší možné svobody – umožňovat kněžím i ostatním lidem, aby všemi svými dary a možnostmi byli dobrým a tvárným „stavebním materiálem“ Ducha Svatého. Naše církevní společenství jsem vnímal jako širokou řeku, ohraničenou pravým a levým břehem, a mým přáním bylo, aby se na žádné straně ze svých břehů nevylévala.

Vnímal jsem a stále vnímám vaši různorodou pomoc a duchovní podporu. Je vás tolik, kterým bych chtěl s vděčností poděkovat. Za to, čím jste mně pomáhali v životě, v kněžství a později v péči o diecézi. Jmenovitě to ale není možné. Proto aspoň takto děkuji všem, které jsem měl možnost poznat osobně, a rovněž děkuji vám, kteří jste ve své starosti o církve a moji biskupskou službu zůstali ve skrytosti. Ať vám Bůh vše mnohonásobně odplatí. A omlouvám se všem, které jsem zklamal, zranil nebo nenaplnil jejich očekávání.

Co se mnou bude dál? Biskup neodchází do penze. Biskup předává úřad. Proto chci být k dispozici svému nástupci ve všem tom, co on uzná za vhodné a prospěšné pro naši diecézi.

Mám radost, že se mým nástupcem na brněnském biskupském stolci stal otec biskup Pavel Konzbul, a přeji mu, aby ho neopouštěl jeho typický humor ani v situacích, které budou vypadat neřešitelně. A ujišťuji, že ho budu v jeho službě provázet ve svých modlitbách.

Celé brněnské diecézi i každému z vás přeji slovy proroka Nehemiáše, aby „radost z Hospodina byla vaší silou“.*

Tak jako v předcházejících dvaatřiceti letech, zůstáváte nadále v mých každodenních modlitbách.

Ze srdce žehná

emeritní biskup Vojtěch
apoštolský administrátor

14. ročník, pátek 10. června 2022

233 kostelů v brněnské diecézi

48 míst v Brně

„Za dne ať Hospodin dává svou milost, celou noc mu budu zpívat a chválit ho.“ Srov. Žalm 42,9

Foto: Petr Polansky

V pátek 10. června 2022 otevřely kostely a modlitebny křesťanských církví napříč Českou republikou své brány během tradiční akce Noc kostelů. Letošní čtrnáctý ročník Noci kostelů byl rekordní v počtu přihlášených kostelů, kaplí, sborů a modliteben. V brněnské diecézi byl zapojen dosud největší počet míst - 233 míst s nabídkou více než 1070 programů (v ČR

1728 míst se 7500 programy). V městě Brně se otevřely brány kostelů na 48 místech. V brněnské diecézi zaznamenali organizátoři okolo 100 000 návštěvnických vstupů.

Večerní procházka po brněnských chrámech přivedla do centra Brna tisíce návštěvníků

Společný ekumenický začátek proběhl v 17.30 v kostele J.A. Komenského. V katedrále měli návštěvníci možnost vyslechnout během večera několik koncertů duchovní hudby, Zahrady pod Petrovem rozezněla hudba Adama Bubíka a také koncert kapely Way to go.

Velký zájem byl o návštěvu kaple Kristus na hoře Olivetské. Kaple v areálu bývalého kláštera řádu sv. Voršily na Josefské ulici se otevřela veřejnosti podruhé po mnoha desítkách let. Tentokrát se o program postaral zpívající sochař Patrik Vlček, který se ve svém workshopu věnoval stému výročí úmrtí posledního rakouského císaře bl. Karla Habsburského a veršům Jana Skácela. Návštěvníci zde měli možnost seznámit se s plány rozvoje areálu bývalého voršilského kláštera. Projekt „U Voršilek“ zachovává historickou hodnotu areálu, ale počítá i s otevřením zahrady pro širokou veřejnost. V současné době je v areálu ubytováno několik ukrajinských rodin, které připravily jako poděkování za přijetí v ČR ukrajinský boršč.

V kostele sv. Michala uspořádala komunita Sant'Egidio setkání s lidmi bez domova a seznámení s jejich životními osudy. Bylo zde také možno zhlédnout výstavu s názvem: Kardinál Tomáš Špidlík – Z celého srdce, která přiblížila život a dílo pana kardinála Špidlíka, prostřednictvím fotografií, citátů z jeho díla, ale také vzpomínek jeho žáků. V kostele sv. Michala bylo možno vyjádřit modlitbu tancem – „Vstaň“.

Blahoslavův dům zahájil Noc kostelů modlitbou za Ukrajinu s ukrajinsko-ruským centrem Ekklesia, poté následoval mimo jiné program pro děti, či výstava o životě a díle J.A. Komenského, jehož čtyřstétřicáté výročí narození připadá na letošní rok.

V pravoslavném chrámu sv. Václava bylo možno zhlédnout vystavené ikony, v řeckokatolickém chrámě sv. Josefa se návštěvníci mohli dozvědět více o dějinách řeckokatolické církve v Brně a prohlédnout výstavu liturgického náčiní a oděvů.

V bazilice na Starém Brně návštěvníky přilákalo povídání o historii baziliky a kláštera a také přednáška o řádu Augustiniánů na Starém Brně. Jelikož si letos připomínáme dvousté výročí narození J.G.Mendela, byla to jedna z možností vzpomenout na tohoto významného opata augustiniánského řádu. Na nádvoří kláštera bylo možno ochutnat klášterní pivo a víno.

Pestrý program Noci kostelů i mimo centrum

Na místě bývalého kostela sv. Floriána v Černovicích připravili pořadatelé bohatou programovou nabídku včetně přednášky restaurátora Františka Pavůčka o nalezení sochy sv. Jana Křtitele, která stávala v Brně na ulici Olomoucká. Ve venkovním prostředí na návštěvníky čekalo divadlo Mikro-teatro. Líšeňská farnost zapojila hned čtyři místa. Zdejší salesiánské středisko zvalo na kávu s Donem Boskem a jeho životem, kostel sv. Jiljí přilákal zájemce o duchovní hudbu. Ve farnosti Zábřdovice si pečlivě připravili na farní zahradě program pro děti, tentokrát na téma povolání, dospělí měli možnost komentované prohlídky kapitulní síně ve Vojenské nemocnici, či prohlídku kůru.

Mimořádný zájem také o programy mimobrněnských míst

V Blučině si návštěvníci prohlédli kostel od věže až do sklepa a prošli se po trase původního farního vodovodu. Lomnice letos přihlásila 7 míst, kde návštěvníky zaujala zámecká kaple sv. Františka Serafínského, která byla letos na Noci kostelů poprvé. V Pohořelicích si připomněli 800 let Pohořelíc a kostela sv. Jakuba staršího, na Vranově u Brna měli návštěvníci zájem o prohlídku Lichtenštejnské hrobky a poté jim zahrálo Pozounové trio v empírovém předprostoru hrobky.

V Adamově čekala návštěvníky komentovaná prohlídka Světelského oltáře, ve Křetíně si vyslechli přednášku sestry Františky Sebiňové CSC o službě potřebným a působení sester Těšitelek ve světě. V Herálci Vít Pohanka promluvil o svých zahraničních cestách v roli redaktora a novináře. Farnost Žďár nad Sázavou-Zelená hora si připravila povídání o uplynulých 30 letech oprav a vepsání areálu na seznam UNESCO, Telč ukázku manuálního zvonění s výkladem.

🚲 Cyklotrasa Noci kostelů

Zajímavou cyklotrasu si letos připravili ve farnosti Starovice - Giro d' Starovice, kde návštěvníci objeli na kolech kapličky, sochy a kříže v okolí.

Aplikace Noc kostelů také pro iOS

Návštěvníci letošní Noci kostelů měli další možnost, jak si předem naplánovat vlastní program. Mobilní aplikace se letos rozšířila vedle systému Android také pro systém iOS a umožňovala mj. zobrazit nabídku programu nejbližších kostelů a modliteben podle GPS polohy uživatele. Program bylo možno také nalézt na webových stránkách Noci kostelů a v tištěných novinách.

V pestré nabídce programů si každý vybral něco, čím se obohatil jeho život. Tento večer se stal příležitostí k setkání lidí, vzájemnému povzbuzení a načerpání sil do dalších dnů.

(Martina Jandlová, biskupství)

Čtenářské okénko

Název: Srdcem k srdci

Autor: Guy Gilbert

Tato útlá knížka s necelými 100 stranami je novou knihou známého francouzského kněze a vychovatele delikventní mládeže Guye Gilberta, kterému u nás nakladatelství Portál vydalo např. knihu Štěstí, Odpuštění, Víra, Rodina nebo Čas žít.

V této nové knížce o modlitbě popisuje autor, jak se on sám modlí, jak modlitbu chápe a taky dává rady, jak modlitbu, co nejlépe prožít. Tyto rady jsou srozumitelné, praktické a do každodenního často rušného života dobře aplikovatelné.

Knížka se skládá z krátkých kapitol, které popisují různá témata vztahující se k modlitbě, např. „Jak se modlit“, „Modli se všude možně“, „Nehleď jen sebe“, „Tvá modlitba bude vyslyšena“ nebo „Je modlitba dialog nebo monolog?“.

V závěru knihy autor uvádí na třech stranách stručný souhrn rad, které vychází z předchozích kapitol knihy. Vybírám několik z nich:

„Vymysli si svou modlitbu, jestli ti žádná nevyhovuje.“

„Nečekej s modlitbou, až budeš svatý.“

„Nemodli se jenom proto, aby sis stěžoval/a a žádal/a o slitování.“

„Modli se za ty, které nemáš rád/a.“

„Nehleď jen na sebe.“

„Dělej všechno s láskou, i obvyklé každodenní činnosti.“

„Mysli na neobyčejnou moc Otčenáše.“

„Každý den čti Bibli.“

„Večer si přehleďni prožívání celého dne vzhledem k tomu, k čemu ses ráno rozhodl/a.“

Knížku jsem četla postupně několik týdnů, občas večer jednu kapitolku, nad kterou jsem se vždy snažila zamyslet a informace promítnout do své modlitby. I když se v knížce neuvádějí nové převratné informace, jak se modlit, ale právě proto jak je psána – lidsky, prakticky a „ze života“, se mi moc líbila a určitě ji doporučuji k přečtení.

(Lucie Kaňovská)

Pro děti:

TAJEMSTVÍ BIBLE (soutěžní seriál pro děti)

Když jsem byla malá jako vy, často nám říkali, že Bible je dopis pro každého z nás. Nikdy jsem tomu pořádně nerozuměla, protože správný dopis má přece mít v pravém horním rohu místo a datum sepsání a měl by začínat „Milá Terezko,“... Nic takového ale v Bibli není.

Tak co to teda je za knihu? Má hodně autorů, prodaly se miliony a miliony jejích výtisků. Je velmi stará, ale přitom leccos z ní jako bychom znali, jako bychom něco podobného zažívali i dneska. Prý díky téhle knize můžeme poznávat, jaký je Bůh.

Pojďme ji tedy trochu prozkoumat v seriálu soutěžních listů. K úkolům na těchto listech budete potřebovat Bibli. Kdybys neměl nebo neměla žádnou doma, můžeš si ji půjčit od otce Mariusze.

Bible má dvě části, které se jmenují Starý a Nový zákon. I když se jmenují zákon, tak neobsahují skoro žádné zákony, jak je známe dneska. Obsahují hlavně povídaní o dějinách, básně, modlitby a příběhy ze života Ježíše. Když Bibli otevřete, na jedné z prvních stran najdete obsah Starého zákona. Hned první řádek vypadá takto:

Gn 1. Mojžíšova, Genesis ----- 17

Gn je zkratkou této části Bible – říká se jim knihy. Na straně 17 tedy začíná kniha 1. Mojžíšova neboli Genesis a její zkratkou je Gn.

Podle tohoto návodu vylušťete první úkol – křížovku ze jmen biblických knih.

Tajenku napište na lísteček se svým jménem, odevzdejte otci Mariuszovi a budete odměněni!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1 Neh											
2 Ag											
3 Jb											
4 Est											
5 Ex											
6 Joz											
7 Jon											
8 Rt											
9 Da											
10 Nu											
11 Ž											

(Terezie Vařeková)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Vařeková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.